

[Udenrigsministeren.]

de havde jo sat deres Lid til, at nu skulde Folketorbundet gribe ind, standse de Bestræbelser, standse den Politik, vi for vort Vedkommende førte. Atter og atter har dette faaet Udtryk i den forløbne Sommer. Det mislykkedes, de kom skuffede ud af de Begivenheder, der fandt Sted, og jeg ser i denne Skuffelse Forklaringen paa de digteriske Bestræbelser, der nu udfoldes for at fremkalde et helt andet Indtryk af, hvad der blev sagt fra vor Side under Forhandlingerne i Genève, end det, der er det rigtige.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde dernæst en Bemærkning, der ligesom skulde trække os ud af alt, hvad der i øvrigt foregik i Verden, idet han sagde, at i 1922 indskrænkede Danmark sit Militærvæsen med en Fjerdedel, men ingen fulgte efter. Jeg skal ikke optage den gamle Diskussion om, hvilket Omfang Indskrænkningerne havde i 1922, eller om der overhovedet foregik Indskrænkninger ved den Lejlighed, men jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, at hvis han regner med en saadan procentvis Indskrænkning og saa sammenligner med det Land, som Dag ud og Dag ind drages frem som Mønster til Efterfølgelse for os, nemlig Sverige, saa havde Sverige i 1922 en Militæruddgift paa 230 Mill. Kr., men efter det Forslag, som er gennemført i Sverige nu siden, det sidste Forslag, vil de svenske Militæruddgifter efter Beregningerne, som de foreligger opgjort i Forhold til det andet fra Folketorbundets Side, gaa ned til 107 Mill. Kr. Det er en Nedgang med henved 60 pCt., og hvis det ærede Parti saadan procentvis vil tage Sverige som Mønster til Efterfølgelse for os i den Henseende, kan vi jo begynde at tale om Sagerne. Noget andet er, at Sverige begyndte højere oppe, med langt større Militærvæsen, end vi har haft. I den Henseende har der i lange, lange Tider været en afgørende Forskel mellem Sveriges Ordning og vor.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller brugte i Forbindelse med disse Forhold i Sverige den Vending, at den almindelige svenske Mentalitet ikke kunde forenes med den danske Afrustningspolitik. Naar det ærede Medlem bruger en saadan Vending, saa maa han i disse Udtalelser se bort fra de to Partier, der udgør det svenske Folks Flertal og den svenske Rigsdags Flertal. Fra Blade, der repræsenterer de to Partier, er der Sommeren igennem og ikke mindst nu fremkommet de varmeste Tilslutningsudtalelser til den Politik, der føres i Dan-

mark, som forklarlig ud fra de givne danske Forhold, som berettiget ud fra disse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vendte en lille Smule tilbage til Forhandlingerne i Genève og den paastaaede Modsigelse mellem Udtalelser der og andre Udtalelser her. Det ærede Medlem gjorde ikke noget Forsøg paa at afkræfte, hvad jeg havde sagt om hans Ufuldstændighed, hans Unøjagtighed, hans Urigtighed med Hensyn til Citaterne, som han benyttede til at forsøge at bevisliggøre, hvad han sagde. Af den lille Citatsamling, han mødte med forrige Gang, var der nu kun det ene tilbage, at der i Genève var talt om militære Styrker. Men det ærede Medlem kan vel ikke være uvidende om, at det samme Udtryk bruges atter og atter for vor Side. Man kan tage Gang efter Gang Kommissionens Betænkning fra 1922 og enhver Forhandling om disse Spørgsmaal, og man vil finde nøjagtigt de samme Udtryk. Hvad havde da det ærede Medlem tilbage for at opretholde, som han forsøgte at gøre, det stærke Ord „Tvetungethed“ om Landets Regering? Ja, han havde bogstavelig talt dette ene tilbage, at der i 1921 havde været en Diskussion mellem „Politiken“ og „Social-Demokraten“ om de Militærforslag, som den Gang var stillet af de to paagældende Partier. Hvad dette har at gøre med Tvetungethed i Udtalelser under den Forhandling, som nu fandt Sted i Genève, det tror jeg ikke noget andet Medlem vilde have blot fjerde Mulighed for at forstaa. Jeg maa tilstaa, at jeg tror, det ærede Medlem vilde gøre klogt og rigtigt i, om han tog dette af ham med Urette brugte Udtryk tilbage. Jeg tror, at det vilde passe bedre for hele hans Stilling, for den Maade, hvorpaa han i Almindelighed fører Diskussionen her i Tinget, naar han nu en Gang af den Presseagitation, der var sat i Gang, var blevet forledt til at bruge et urigtigt Udtryk, da at erkende denne Fejl og opgive det.

Det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Krag dvælede ret indgaaende ved Spørgsmaalet om Muligheden af militære Forhandlinger med Sverige og Norge. Det var uklart, af hvilken Karakter man tænker sig saadanne Forhandlinger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde i Grunden kun, at han ønskede, at de skulde have en vid Karakter, men nogen nærmere Bestemmelse deraf fik vi ikke. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at disse Forhandlinger ikke skulde gælde Alliancer, ikke militære Aftaler. Hvad der saa egentlig var tilbage, som der var Brug for at føre saadanne Forhandlinger om, maa jeg indrømme er for